

մայեցունան տառերով ձեռն ձուլարանին մեջ, մասնաորապես մշում տալով պլր. գիրերու ձուլման գործին: Ներկայիս մեջ կը մնայ Սօֆիա

միևնոյն արուեստով: *** Մինրան Մ. Տեօքմեճեան ծնած է 2 Յնվր. 1851 ին Պալար: Նին. կրք. ստացած է Հասքեօյի Ներսեսեան վրձնը: Պան մը Թօքար-լեանի քով զրագրութիւն ընելի ետք՝ վաճառականութիւն ըրած է Գամանտօ խան, միաժամանակ Չեմպրի Թաշ ձուլարան մը բանեցուցած է ընկերովի: Գեպքին տարին առեւտր. ասպարէզն ա-կամայ լքելով՝ նուիրուած է այլ եւս տառեր ձուլելու արուեստին՝ միևնոյն վայրը, յետոյ Պալար Ալի և Սուլթան Անմա (Մեքքեյր Անայի), միջոց մըն ալ ընկե-րանալով Գ. Ռափայկեանի: Ազատութենէ վերջ, երբ զրաձուլարաններու մասին խիստ նակողութիւնը վերցաւ, Տեօքմեճեան իր սեպն. գործանոցը կը բանայ Մեքքեյր Օթէլի դիմաց, բիւ 1, ուր ցարդ կը ձուլուին ամենազգի տառեր և ուր գործաւորապէս է Գրիգոր Չեմորեան:

ՄԻՋՐԱՆ Մ. ՏԵՕՔՄԵՃԵԱՆ
Արդար ըլլալ մար-
դուս պարտքն է:

ՄԻՋՐԱՆ ՏԵՕՔՄԵՃԵԱՆԻ ունեցած գլխագրերէն ու բո- յորագրերէն նմայեաներ որոնք չեն գտնուիր ** Հայերէն Գիրե- ռու ցուցեանցէս., ին մէջ (Երես 22.25)

խիստ նակողութիւնը վերցաւ, Տեօքմեճեան իր սեպն. գործանոցը կը բանայ Մեքքեյր Օթէլի դիմաց, բիւ 1, ուր ցարդ կը ձուլուին ամենազգի տառեր և ուր գործաւորապէս է Գրիգոր Չեմորեան:

102-103. **Գարբիշ Կրանեան** + — Ծնած է Պօլիս 1827 ին. գաւառացի որմնադիր Օնանի որդի. աշակերտած Մայր Վրձն. ձայնագրագետ Արիստակէս Յօճանեկեանի, որուն նետ 1857-8 նրատարակած է **Գնար Արեւելեանը**: Իր երաժշտապետ, բա-ւական ատեն դասախօսած է մայրաքաղաքիս արուարձանաց նայ դպրոցները, նաև 1861-2 ին նրատարակած **Գնար հայկական** երաժշ. նանդեք Ն. Թաշեանի նետ և իր վարպետին ձեռնառութեամբ: Մեռած է 13 Հոկտ. 1862 ին: Մանուանը յաջորդ տարին Թաշեան պան մը շարունակած է նամանուն բերքը, նաև տեղակ մը՝ նանգուցեային ի յիշատակ՝ Պշիքբաշ-լեանի ոտանաւորով: Վերջնոյն վրայ կը կարգանք **ի սպարանի Գ. Մրանեան**: Իրականութեան մեջ՝ այդ **սպարանը վիմագրասուն** մըն էր. երանեան Ղաչարիս պզտիկ խանութ մը ուներ ուր կ'գրադէր վիմագրութեամբ և ուրիկ լոյս ընծայուած են վերոյիշեալ երաժշտ. պարբերականները: *** ՏՊ. Յ. Տ. ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ. — Բողոքական. ժամանակակից Յ. Մինասեանի: 1860 ին մեկ գիրք միայն տպած է, **Նկարագիր գոյափոխութեանը** (բրգմ. անգլ.):

104. **Յովսէփ Գավաթեան** + — Ծնած է 16 Հոկտ. 1837 ին Պալար: Նին. կրք. ստացած նոն, ապա Հասքեօյ, Ղաչարիս և ձեմարան: Պան մը ոսկերիչի մը քով աշա-կերտելէ վերջ՝ Խրիմի պատերազմին ատեն, նաչազգի Թամուէլ Բաշալի նմութեանց վաճառա-տունը կը մտնէ, յետոյ տեսնելով որ օտարազգի գինորականներու քարգմանջութիւն ընելն ա-ւելի շահաւետ է՝ կ'սկսի ատով պարսպիլ: Պատերազմը դադրելուն՝ Յովսէփ անգործ կը մնայ, ուստի Արմաշու վանքը կը դիմէ կուսակրօն ըլլալու մատդրութեամբ զոր զլուխ ջհաներ և կը դառնայ Պօլիս՝ վանաճօր Ստ. Մաղաքեան Ս.ի նետ որ Պատր. Տեղապան ընտրուած էր և որուն քով կը ծառայէ ժամանակ մը: — Օր մը ուսմանանայ Եօանեքար (= Յովնանեկ Անգրեա-տեան) Պատրիարքարան կ'այցէ՝ միասին բերելով քանի մը տեղակ և յայտարարելով թէ նայ տառերը կ'ուզէ երպ. տառերու վերածել, այն նաւասքով որ այդ միջոցաւ միայն կարելի էր Հայուն՝ իր ինքնութիւնը ծանօթացունել Երուպացիներուն?: Հոն պատրաստականութիւն կը յայտնէ գործին յաջողութեան նամար տրամադրել Ռուսմանիս ունեցած բոլոր ազարակները: Կը պատասխանուի իրեն թէ տղայական խորհուրդ մըն էր իր յղացածը: Մինչ այս մինչ այն,